

⁰⁰ NED - 16.7. 15. ned. med letom Karmelska Mati Božja (Karmen)		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Ljudmilo Jelen
PON - 17.7. Aleksij, (Aleš), spokornik		19.00 Za +Ivana oblet. in Marijo Knez
TOR - 18.7. Friderik		19.00 Za +Ivana Rančigaja in njegove <i>Slavljenje - Bog je ljubezen</i>
SRE - 19.7. Rufina, mučenka		19.00 Za +Franca Kneza
ČET - 20.7. Marjeta Antiohijska, mučenka		19.00 Za +Heleno, Marijo, Ani, Trezi
PET - 21.7. Danijel (Danilo), prerok		19.00 Za +Ano in Anko Šlander in vse Koprivove
SOB - 22.7. Marija Magdalena, svetopisemska žena		19.00 Za +Jožeta Zupančiča in Elizabeto Brišnik
NED - 23.7. 16. ned. med letom Brigita Švedska, red. Dan starih staršev		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Za +Marijo Juhart Sklep oratorija, ofer za animatorje

V tem tednu: Glavno dogajanje v župniji bo počitniški oratorij. Vsestransko podprimo mlade in otroke in jih spremljajmo z molitvijo..

Krištofova nedelja z MIVO bo pri nas preložena na nedeljo, 30. julija

ŽUPNIJSKO ROMANJE bo v soboto, 5. 8. 2023 v **Oglej** in Vipavski križ

Župnijski dan bo v nedeljo, 20. 8. 2023. Rezervirajte si čas! Lepo bo.

Dežurni ministranti: Karin Jelen, Manca Glušič, ostali dobrodošli

Bralci v nedeljo: I. kateri bodo pri prvi sv. maši II. animatorja

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Oratorijci

Izdaja: **Župnija Gomilsko** T: 03/572-61 98, M: 041 673 716, Odg: Martin Cirar, župnik

ŽUPNIJA IN DOM

16.7.2023 15. ned. med letom Štev. 29 Leto: XXV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Takrat jim je veliko povedal v prilikah. Dejal je: »Sejalec je šel sejati. Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot. Priletele so ptice in ga pozobale. Drugo seme je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje. Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle ter ga zadušilo. Druga semna pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad: eno stotérnega, drugo šestdesetérnega inpet drugo tridesetérnega. (Mt 13,3–8)

B E S E D A O B E S E D I

SEME, KI OBRODI OBILEN SAD Mt 13,1–23

Moramo priznati, da je Sejalec iz Jezusove prilike precej potratne sorte, ko stresa zrnje vse povprek, ne pazi kaj preveč, kam bo padlo, kakor da mu ni mar, kar je precej čudno, saj vendar pameten kmet za setev vendar prihrani najboljše seme; torej je to pravzaprav njegovo bogastvo, tega pa ni za raztresati. Z njim naj bi človek ravnal preudarno, celo pazljivo bi ga moral sejati, menda zrno za zrnom, ki bi ga kanil v drobne jamice v zemlji, ne pa kar takole »vse vprek« ... - Kajti ravno posledica razsipništva so menda zrna, ki padejo ob pot, na kamnita tla, med trnje in še kam, kjer nimajo uspeha. Ali bolje rečeno, kjer se zdi, da nimajo uspeha, kajti uspeh je vedno tako zelo relativna stvar. Resnica je, da Sejalec, Bog, vedno seje vedoč, da vse seme pač ne bo obrodilo. Pa tudi njegov cilj ni, da vse obrodi, saj pač vedno ne more. Toda on seje, radodarno in požrtvovalno izgublja semena, ker ve nekaj, česar ne ve vsak, ki se bo v občudovanju nekoč zazrl na zlato pšenično polje. Namreč to, da žito, ki vendarle požene, zraste iz mnogih semen, med katerimi so bila tudi tista, ki so bila zaman. Tudi (ali pa celo predvsem) zaradi tistih nekoč zrnje postane bogato zlato polje.

Kar smo sedaj, namreč zagotovo ne bi bili, če ne bi bilo tistih, ki so verjeli v nas, tudi ko za to ni bilo razloga, tistih, ki so nam odpuščali napake in neuspehe, malomarnosti in brezbržnosti in so sejali, ponujali vedno nove priložnosti, poskušali in poskušali vedno znova, ne da bi vedeli, ali se izplača, ker se verjetno ni. Tistih, ki so sejali v nas, čeprav so vedeli, da bodo morda žalostni, ker bo šlo njihovo seme v prazno, kot bi ga vrgli v smeti. Pa so vseeno sejali . - Tako rase žito. Po roki potrpežljivega in »razsipnega« Boga, ki po ljudeh našega življenja seje in seje in nikoli ne preneha sejati. Kajti človek potrebuje čas, veliko časa. Veliko padcev, veliko nesmiselnih potez, veliko zapravljenih zaupanj, veliko preživetih razočaranj, veliko semen. Veliko poskusov, veliko priložnosti, tudi veliko izrabljenega zaupanja, da zraste, da požene korenine in nekoč vendarle obrodi svoj sad. Po: E. Mozetič

15. nedelja med letom

»Kdor ima ušesa, naj posluša!«

Prilika o sejalcu nam govori, da je od nas odvisno, kaj bomo naredili iz tega, kar nam Bog podarja. Jezus »s peklom« ne grozi predvsem za napake, ampak pravzaprav za opuščene priložnosti in za premajhno zavzetost pri razvijanju nas samih!

A prilika ima še drugo sliko – sejalca, ki predstavlja Boga. Tudi to je podoba, ki naj bi jo vzeli »za res«. Bog je strašansko radodaren. Ko seje, ni preračunljiv, ne skopari s semenom. Verjame v še tako slabo zemljo, želi ji dati priložnost, naj enkrat vendarle obrodi. Tako gleda Bog tudi na nas. Saj pravi: »Kdor ima ušesa naj posluša.« Ne vpraša najprej, kdo želi poslušati, ampak kar pove, da priložnost vsakemu, da sliši. Potem pa pravi, če hočeš, vzemi za dobro, če nočeš pusti.

Tako se pri sv. maši daruje za vse. Ne vpraša, ali smo vsi pripravljeni. Najprej pravi: to je kelih moje krvi, nove in večne zaveze, ki se za vas in za vse preliva v odpuščanje grehov. Kako nora, nepreračunljiva, velikodušna ljubezen.

Nepreračunljivost, velikodušnost, darežljivost. Vera v človeka! Bog upa do zadnjega, da bo dobra beseda, ljubeznivost, dobrota padla na rodovitno zemljo in obrodila stoteren sad. Videti možnost v drugem, nikoli obupati, vztrajno deliti dobroto – to je Božja logika. To je logika Božje ljubezni. Skušajmo povabiti vzeti bolj zares. To je nespamet križa. Jezus želi, da bi imeli več te nore ljubezni. Svet bi bil zagotovo drugačen!

Po: A. Grün

ORATORIJ - GOMILSKO—17.7. – 23.7. Odštevamo le še ure.

MOLITEV ZA BEATIFIKACIJO SLOVENSkih MUČENCEV

Nebeški Oče, v božjih služabnikih, slovenskih mučencih, med katerimi je tudi duhovnik Izidor Završnik, si nam razodel zgled ljubezni do Kristusa in doslednega življenja po evangeljskih načelih, za katere so živeli in delovali vse do svojega pogumnega pričevanja v smrti. Njihova kri naj bo resnično seme za našo zvestobo, edinost in spravo. Podeli nam milost, da tudi vesoljna Cerkev prizna to njihovo junaško pričevanje vere. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.

Naslovljeno na vas

Da je med Slovenci najbolj priljubljena destinacija za dopust prav Hrvaška, že vrabci čivkajo. Tudi kraj, kjer smo svoj dopust preživljali mi, je med Slovenci, predvsem družinami, zelo priljubljen. Dan pred nedeljo, smo tudi mi odšli na priljubljeno plažo, kjer se je turistov kar trlo. Popoldan smo komaj našli kotiček v senci borovcev za našo majhno družinico. Ni prav dolgo trajalo, ko sem v bližini že zaslišala jezik naših rojakov. Kakih 30-40% turistov na plaži je bilo zagotovo Slovencev, v večini družin. ... Vesela, da sem obkrožena s sodržavljani, sem se naslednji dan, v nedeljo, z možem in hčerkico, odpravila v bližnjo cerkev k sv. maši. Cerkev se je v nekaj minutah napolnila do zadnjega kotička, kar me je navdalo z veseljem. Pri sebi sem si tiho zamrmrala, da ni čudno, da so domače cerkve v Sloveniji (če odmislimo našo Obalo) v času dopustov tako prazne. Nekam pa vsi ti ljudje vendar morajo iti k maši.

Župnik je bil prav posebej vesel novih obrazov, turistov, ki so premostili jezikovne ovire in prišli k sv. maši v tuj kraj. Na koncu maše je ves vesel pozdravil prav vse tuje vernike na prav poseben način in sicer s prošnjo naj pomahajo verniki iz države, ki jo bo poklical. In tako je začel... **SLOVAŠKA**... uff pomahalo je veliko rok. **ČEŠKA**... kakšna roka manj kot prej. **MADŽARSKA**... tu in tam kakšna roka. **ITALIJA**... precej rok je štrlelo v zrak. **NEMČIJA** in **AVSTRIJA**... Ja sehr gut. Precej rok. **ŠVICA**... kakšne 4 roke so se res našle. Vmes so se našle še roke iz Avstralije, ... Jaz sem vsa nestrpna čakala kdaj za Božjo voljo bo poklical že Slovenijo. Bila sem prepričana, da bo polovica cerkve dvignila roko. Tako zelo prepričana sem bila ravno zato, ker sem dan poprej na plaži slišala toliko slovenskega jezika okoli sebe. Nekje vmes je župnik res zaklical: »**SLOVENIJA!**« in vsa ponosna sem dvignila roko visoooko v zrak. Ozrem se okoli sebe in vsa začudena preštujem 4 roke, mojo, moževo in dve hčerkini, ki je veselo poskakovala v moževem naročju. Župnik se ozira po cerkvi in tam v ozadju le zagleda naše roke. Ves vesel se nam nasmeje, nam pomaha in reče: »Aaa jesu jedni Slovenci, tamo sa bebom«. Celo občestvo se zazre v nas in se nam prisrčno nasmeji, kot da smo neko čudo sveta, ki ga običajno tam ne vidijo.

Šokirana in začudena sem na poti v naš apartma razmišljala o tem.

Celotno besedilo glej: <https://www.smehinsolze.si/clanek/kristjan-na-dopustu>